

Настала весна

У понеділок по обіді

Зік відраховував хвилини до кінця навчального дня.

Він не міг дочекатися, коли вийде надвір, щоб перевірити погоду. Чи піднялася температура? Чи закучерявиться від вологості його волосся? Може, вітер змінив напрямок?

Його погодна антена затремтіла у передчутті. Зік — Погодний Гік, і він цим пишається!

— Земля викликає Зіка! — голос міс Лі перебив його думки. Весь четвертий клас витріщався на Зіка.

— Слухайте уважно! У мене чудові новини, — продовжила вчителька. На ній був зелено-синій у крапочку шарф, який вона приберігала для особливих днів. Міс Лі любила крапочки. — Ми починаємо роботу над музичною п'єсою про

Сонячну систему. Вона називатиметься «Ловець зірок». Прослуховування будуть після уроків.

Стогін Зіка прозвучав як щось середнє між відрижкою та гикавкою.

Кіго нахилився. «Розумію твій біль!» — прошепотів він.

Кіго був найкращий друг Зіка з першого класу, відколи його сім'я переїхала з Уганди до Грін-ривер.

Луна Діаз несамовито махала рукою. Вона мала фіолетове волосся і була найдокучливішою в усьому світі, до того ж сиділа просто перед Зіком!

— А є роль для Місяця? — запитала вона міс Лі.

— Звісно. Сьогодні прослуховування для Місяця і планет. Усі, хто не пройде відбору, співатимуть у хорі. Сподіваюся, ви всі прийдете.

— Я прийду! — вигукнула Луна.

— Яка несподіванка, — прошепотів Зік до Кіго. — Мені байдуже до тих прослуховувань. Ходімо перевіримо річку після школи? Хочу подивитися, чи тане лід.

Кіго показав «люкс».

До кінця навчального дня залишалися лічені секунди. А потім — свобода! Зік знову почав лічити.

— П'ять. Чотири. Три. Два. Один.

Усі схопили свої куртки.

— Зачекайте хвилинку, — вигукнула міс Лі. — Ось ваше домашнє завдання. Напишіть вірш про улюблену частину Сонячної системи. Римувати необов'язково.

Зік і Кіго кулею вилетіли за двері. Теплий порив вітру здивував їх, адже на землі все ще лежав сніг.

— Ого, б'юся об заклад, тут понад +4 градуси, — сказав Зік. — Минулого тижня було всього -7.

— Не дивно, що у нас весняна лихоманка! — Кіго надів бейсболку. Більше жодної вовняної шапки, яку він носив цілу зиму.

Зік швидко зав'язав куртку на поясі. Йому не вірилося, що вже достатньо тепло для светра й штанів!

Баб стояв біля стійки для велосипедів. Він помахав Зікові зеленими рукавицями з малюнком динозаврів. Шестирічний брат Зіка снів і марив динозаврами.

— Привіт, Баббі, — гукнув Зік. — Хочеш бути моїм асистентом?

— Закладаюся на твого бронтозавра, що хочу! — завищав Баб.

— Добре.

Зік розблокував Вихор, свій метеорологічний самокат.

— Вихор хитається! — вигукнув Баб.

Зік поглянув униз:

— Маєш рацію, асистенте Бабе.

— Це переднє колесо, — сказав Кіго. — Його просто треба підтягнути. Бабе, ти можеш допомогти.

Баб тримав колесо, а Кіго зтягував його своїм зручним гайковим ключем. Він збирався стати інженером, коли виросте.

— Перевірмо температуру на Термо, — сказав Зік. Усі його метеорологічні прилади мали імена.

Баб зняв термометр із керма.

— 45 градусів за Фаренгейтом, — сказав Зік.

— Це +7,2 градуса за Цельсієм, — сказав Кіго. Він завжди дивував Зіка своїм умінням переводити температуру подумки.

Зік записав цифри в «Щоденник спостережень за небом», у якому зберігав усю свою статистику.

— Тепер сніг швидко розтане, — передбачив він.

— Виміримо вітер, — запропонував Баб.

Вітромір Зіка, Вінді, показував 8 кілометрів за годину. Нічого особливого.

ПЛЮСЬ!!

Сльотава сніжка приземлилася перед Зіком. Вона забризкала його штани саме тоді, коли він ховав «Щоденник спостережень» назад у поліетиленовий пакет і кишеню.

Він обернувся. Так, Луна пустотливо всміхалася.

— Попався! — сказала вона. — Ти знав, що 20 березня — перший день весни? Це ж сьогодні!

— Метеорологи кажуть, що весна починається 1 березня, — сказав Зік. — Вони ділять рік на чотири сезони по три місяці кожен. Метеорологи круті!

— Але ж сьогодні весняне рівнодення, — сказала Луна своїм найдратівливішим голосом. — Сонце — просто над екватором.

Луна — астрономічний гік. Вона хоче стати астронавткою, як Саллі Райд. Іноді поводить

